

Веслија Кларка „мучила” је дилема да ли да баци на Србију до тада непознате разорне бомбе - са или без најаве, док је Герхарда Шредера интересовало како напредује кампања дезинформација, записао је у свом дневнику Блеров саветник за медије Алистер Кембел.

Стратег медијског рата против Србије, саветник британског премијера Тонија Блера, објавио је дневнике у којима објашњава позадину читавог низа догађаја који су пратили бомбардовање Србије 1999. године, а чије је изводе пренео британски „Гардијан”:

Петак, 2. април - Још увек сам био јако уморан и од исцрпљености сам почео да осећам трнце у ногама. Губили смо пропагандни рат против Срба. Тони Блер је звао раније и желео је да се ствари јако убрзају. Разговарао је са Билом Клинтоном о малодушности војне стратегије. Он је разговарао са Маргарет Тачер прошле ноћи и она је била згрожена чињеницом да су војни команданти и амбасадори држава чланица НАТО (међу собом) расправљали о метама. Желео је да упути поруку да појачавамо нападе. Рекао сам му да смо то већ урадили.

Уторак, 6. април - Породични одмор у Француској - Десничарски настројени коментатори су врштали на сав глас и сложили смо се да пробамо да убедимо Тачерку и Чарлса Пауела (њеног бившег саветника за спољну политику) да кажу да им није право што левичари воде рат, али да би требали да подрже оно што радимо. НАТО би могао да посрне, али смо били одлучни да ставимо комуникације под контролу и обезбедимо да престонице буду концентрисаније око ствари које говоре и раде.

Среда 7. април - Имали смо нешто успеха са стратегијом за десницу, Чарлс Пауел и Дејвид Харт (бивши Тачеркин саветник) су пристали, али су нас десничарски опредељене новине и коментатори толико мрзели да су били одлучили да дају све од себе да све пропадне. Да је ово био рат који воде Торијевци, подржавали би га на

сваком кораку.

Губимо медијску битку.

Четвртак, 8. април - Нисам никако успевао да се искључим и почео сам да смишљам промене за које сам сматрао да су нам потребне у вези међусобних комуникација. Много се ствари сада вртело око комуникација. Али Милошевић је имао потпуно контролу над својим медијима и наши медији су били осетљиви на оно што су они објављивали. Могли би да изгубимо битку за јавно мњење и уколико спустимо гард у неким од држава НАТО имаћемо проблем да ово наставимо.

Петак, 16. април - Пробудио сам се у 5,30 часова и ушао у воз за Брисел у 6,53. (Директор комуникација НАТО Џејми) Шеј је био фасциниран начином на који смо, као Нови лабуристи, променили приступ медијима и био је уверен да и они могу из тога свашта научити. Осећао сам да немам превише времена. Требало нам је више људи и боља организација. Требао нам је стратешки приступ комуникацијама, снажнија централизација, тако да се све престонице осећају делом онога што смо говорили и радили, али и да имају ораво да знају о чему се ради, чак и уколико немају претераног утицаја.

Рекао сам (генералном секретарту НАТО Хавијеру) Солани да уколико поново жели да иступи, треба само да каже. Одговорио је да му се свидео начин на који смо припитомили медије. Рекао само му да нисмо, али да смо их навели да помисле да јесмо.

Главномандујући снага НАТО, амерички генерал Весли Кларк ми је дозволио да говорим баш дуго. Рекао је: „Дакле, свиђа ми се доста од онога што сте рекли и, да не околишам, морамо нешто да предузмемо јер смо на ивици пропасти”.

Било је прилично узнемирујуће чути га како то отворено изговара, као што је узнемирујуће било када ме ухватио под руку и на одласку ми рекао: „Срећно, Алистере, сви ми рачунамо на вас”. Одговорио сам: „Зар то нисам требао ја да кажем”.

Било ми је мало застрашујуће што сам, на врхунцу војне кампање, седео са генералима и говорио им како да је воде, бар када је реч о медијима и жалио се да им у медијској кампањи недостаје дисциплина која се од војске очекује. Објаснио сам му да нисам залуђеник слободом медија и заиста сам осећао да понекада превише одајемо. Рекао сам му да не бих приказао напад на воз. То нам није ишло у корист. Уколико водите рат, морате ратовати на свим нивоима.

Како је војна кампања одмицала. Блер је био све одлучнији да би НАТО требао да се припреми за распоређивање копнених снага - што је изазвало бес у неким круговима у Вашингтону. Блер је посету Вашингтону у част 50. годишњице НАТО искористио да се заложи за копнене снаге.

Колебљиви Клинтон

Среда, 21. април, Бела кућа - Тони Блер је рекао да би морали да код Милошевића изазовемо већу неизвесност око употребе копнених снага. Бил (Клинтон) је рекао да није за то, као и Сенди (Бергер, саветник за националну безбедност). Он је рекао да би било неодговорно да не почнемо да правимо неке планове, али на начин који не би довео до подела међу савезницима.

Четвртак, 22. април - Тони Блер је рекао да ће, уколико Бил није сигуран, отићи да га убеди, јер се овако нешто не може извести без САД. Коликом ризику излажемо наше односе? Џонатан (Пауел) га је подсетио на време када је Тачерка рекла Бушу да није време за колебање (Дискутовали су о ирачкој инвазији на Кувајт августа 1990. године).

Разлика је, указао је Тони Блер, у томе што је „она била премијер дуго, а ја сам овде тек две године”. Али рекао је да жели да се поново састане са Билом Клинтоном и нагласи да нећемо моћи да се тек тако извучемо. Снажно је осећао да у историји постоји слободно место за Била Клинтона што би одувало сво смеће о његовом приватном животу.

Непрестано је понављао да је то морално питање. Био је сав уплахирен и иако је на себи имао само гаће и чарапе, било је тешко несхватити га озбиљно, иако сам га све време охрабривао да се обуче.

Блер је одлетео за Чикаго ради једног од најважнијих спољнополитичких говора за време његове владавине, током које је успоставио принцип либералног интервенционизма. У том говору су представљени принципи према којима једна суверена држава може напасти другу.

Тони Блер је деловао све забринутости јер смо замољени да помогнемо операцију која би се могла окончати трајавим договором. Уколико би се тако нешто догодило, никада више не би могли да пошаљемо наше снаге у неку операцију те врсте.

Недеља, 25. април, Семинар трећег пута - Немачки канцелар Герхард Шредер ме питао како тече наша кампања дезинформисања. Рекао сам му да би текла много боље да се укључи и неколико Немаца. Тони Блер је одвео Била Клинтона у одвојену просторију, где су били само њих двојица, где га је опет притискао око копнених снага, рекавши да нам је потребно право решење и да се то може догодити само уколико Сједињене Државе јасно кажу да ће бити спремне када за тако нешто дође време. Касније је рекао да је Бил био јако колебљив.

Такође, рекао ми је да би ја требао да преузем руковођење целом медијском операцијом.

Уторак, 27 април - Путовање аутомобилом и ручак у замку надомак Брисела који је користио Вес Кларк. Он ми је рекао да постоји бомба коју желе да употребе и која може да уништи простор величине четири фудбалска игралишта, а да се тек тада активирају гранате па се штета додатно прошири. Рекао је да Срби не знају да је имамо. Питање је једино да ли да их упозоримо или је једноставно употребимо?

Тешко питање. Рекао сам, уколико је ипак употребите јавите нам раније да би могли да смислимо одговарајуће објашњење.

Четвртак, 29. април, Даунинг стрит - Указао сам (Тонију Блеру) да већина осталих дели мишљење Била Клинтона о копненим снагама - Шредер, Ширак, Јељцин. Али, војска тврди са без тога не може да победи, рекао је он.

(Танјуг)